

Ἐλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ

Ἀριθμός φύλλου 191

16 Ὀκτωβρίου 2006

Ἡ ἐλευθερία τῆς αὐτοδέσμευσης

Σαναγυρίζω στήν πολύπλευρη ἐμπειρία καί στήν κρυστάλλινη γραφή τοῦ ἀποστόλου Παύλου. Στόν αὐτοπροσδιορισμό τῆς χαρισματικά ἀνυπότακτης ὑπαρξης, πού διαθέτει τή γνώση καί τήν ψυχική ἀντοχή, νά ἀποδεσμεύεται, μέ δυναμική κίνηση, ἀπό τόν ἐγωκεντρικό καί αὐτάρεσκο ἐγκλωβισμό τῆς ἐλευθερίας καί νά ξανοίγεται στήν ἀνιδιοτελή καί θυσιαστική αὐτοδέσμευση τῶν αἰσθημάτων τῆς καρδιάς καί στό βαρὺ μόχθο, πού τόν ὀριοθετεῖ ἡ πληρότητα τῆς ἀγάπης.

Φυλλομετρῶ τίς σελίδες τῶν ἐπιστολῶν του, πού τίς φορτίζει ἡ ἐξομολογητική διάθεση καί τίς σφραγίζει ἡ ἀνεπιτήδευτη διαφάνεια. Καί σταματῶ στή συνοπτική ἀποτύπωση τῶν ὀραματισμῶν του, τῶν σχεδιασμῶν του καί τῶν προσπαθειῶν του. «Ἐλεύθερος γάρ ὢν ἐκ πάντων πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω... τοῖς πᾶσι γέγονα τά πάντα, ἵνα πάντως τινάς σώσω» (Α΄ Κορινθ. θ' 19-22). Ἦμουν ἀπόλυτα ἐλεύθερος. Δέ χρωστοῦσα ὑποταγή σέ κανένα καί σέ τίποτα. Παρά ταῦτα, μέ τή δική μου θέληση καί μέ προσωπικές μου πρωτοβουλίες, ταπείνωσα καί ὑποδούλωσα τόν ἑαυτό μου σέ ὅλους. Τούς γνωστούς καί τούς

ἄγνωστους. Γιά νά κερδήσω τούς περισσότερους στό φῶς καί στή χαρά τοῦ Χριστοῦ. Σέ ὅλους βρέθηκα κοντά, φίλος καί ἀδελφός καί ὑπηρέτης. Καί ἔγινα τά πάντα, γιά νά τούς βοηθήσω καί νά τούς σώσω ἀπό τό πνικτικό σκοτάδι τῆς ἀγνωσίας καί τῆς ἁμαρτίας.

Η ἐποχή μου δέν κατανοεῖ καί δέ φωτίζει τήν ἐλευθερία τῆς αὐτοδέσμευσης στήν προσφορά τῆς ἀγάπης. Μένει στό φωτισμό καί στήν προπαγάνδα τῆς ἐγωϊστικῆς, ἀπομονωτικῆς αὐθαιρεσίας. Σέ μιὰ ἐλευθερία, πού, ἀπό τή φύση τῆς καί ἀπό τό ἀνάπτυγμά της, εἶναι ἀνάπηρη καί ἀτελέσφορη.

Ο μεγάλος μας Ἀπόστολος, μέ τήν ἐξαγόρευσέ του αὐτή, φωτίζει σκοτεινούς ὀρίζοντες καί ἀνοίγει ἀμπαρωμένα θησαυροφυλάκια ἐμπειριῶν. Ἡ ἐλευθερία εἶναι τό μεγάλο προνόμιο τῆς ὑπαρξῆς μας. Τό ἀτίμητο δῶρο τοῦ Πλάστη μας. Ἡ εὐχέρεια, νά χαράξουμε, μέ δική μας εὐθύνη, τήν πορεία μας καί νά γεμίσουμε τή βίβλο τῆς ζωῆς μας μέ φωτεινά σημάδια δημιουργίας. Ἀλλά, αὐτή ἡ ἐλευθερία μας, γίνεται περισσότερο γνήσια, περισσότερο ἀδέσμευτη καί ἀληθινά ἐλεύθερη, ὅταν, αὐτόβουλα, μέ πλήρη ἐπίγνωση καί μέ θυσιαστική διάθεση, τήν προσφέρουμε δῶρο στό θυσιαστήριο τῆς ἀγάπης. Τό ξενύχτι τοῦ πατέρα καί τῆς μάνας στό λίκνο τοῦ παιδιοῦ τους, εἶναι «δουλεία» θεληματική καί ὑπεύθυνη τῆς ἄνεσής τους καί τῆς ἐλευθερίας τους στόν ἱερό βωμό τῆς γονικῆς ἀγάπης. Ἡ ἐπίπονη συμπαράσταση στό φίλο μας ἢ καί στόν ἐχθρό μας, κατά τίς στιγμές τῆς ὀδύνης τους ἢ τῆς σκοτεινιάς τους, εἶναι κίνηση ταπείνωσης καί θυσίας τοῦ δικοῦ μας προσώπου, πού δεσμεύει ἢ ἀκυρώνει τίς προτιμήσεις τῆς στιγμιαίας προτίμησής μας, ἀλλά ἐπουλῶνει πληγές, χτίζει γέφυρες ἀληθινῆς κοινωνίας, ἀνοίγει τούς κρουνοὺς τῆς θείας εὐλογίας καί γεμίζει μέ ἄρρητη ἱκανοποίηση καί τό διάκονο τῆς ἀγάπης καί τόν ἀποδέκτη τῆς ἀτίμητης πνευματικῆς δωρεᾶς. Κάθε θυσιαστική κίνηση, πού ὑπερνικάει τίς αὐθόρμητες, περιπτωσιακές ἀντιστάσεις καί ὀρέξεις τῆς κακοαναθρεμμένης, ἀπειθάρχητης ἐλευθερίας μας καί προσανατολίζει τά ὁράματά μας καί τίς πρωτοβουλίες μας πρὸς τό κοινό καλὸ καί πρὸς τήν ἐνεργοποίηση τῆς ἀγάπης, ἀποτελεῖ πράξη δυναμικῆς ὑπέρβασης τῆς ἐγωπάθειάς μας καί τῆς αὐτολατρείας μας καί αὐτοδέσμευση στό πρωτάθλημα τῆς ἀγάπης.



‘Ο «νταβατζής» τῆς κερκίδας(!)

Ιδιότυπη καί πρόξενη πολλῶν ἐρωτηματικῶν, ἡ δημοσιογραφική καί τηλεοπτική διακίνηση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστόδουλου στήν πασαρέλα τῆς ἐπικαιρότητας. Οἱ ἐμφανίσεις του, τό θεματικό ἀνοιγμα τῶν ἀνακοινώσεών του, ἡ καυστικότητα τῶν δηλώσεών του, ἡ ἀκρισία τῶν ἐπικρίσεών του, ἡ αὐτάρεσκη, βέβηλη ταύτιση τοῦ προσώπου του μέ τήν Ἐκκλησία Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ ἀκράτητη ἐπιθετικότητά του ἐνάντια στίς προσωπικότητες, πού δέν ὑποκλίνονται, ταπεινά καί δουλικά, στό εἶδωλό του, ὅλα προδίδουν τήν ὑποβαθμισμένη ἐκκλησιαστική εὐαιθησία του καί τή διογκωμένη ἐγωπάθειά του. Αὐτοπροδίδεται, νά ἀγαπάει καί νά ἐπιδιώκει, ἀποκλειστικά καί μόνο, τήν προβολή καί τόν ἐντυπωσιασμό. Ἐνα πρωταγωνιστικό, ἐπικοινωνιακό ρόλο, δίχως σχέδιο δράσης καί δίχως νεῦρο ἡγετικού δυναμισμοῦ. Ἀπονέμει, ὑπεροπτικά, στόν ἑαυτό του, τό χαρισματικό πρόνομιο τοῦ ἐθνικοῦ καί κοινωνικοῦ ἀναμορφωτή. Καί δέν ἐγγράφει τήν παραμικρή παράγραφο θυσιαστικῆς προσφοράς στό βιβλίό τῆς σύγχρονης ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας.

Ἡ ροή τῶν γεγονότων, ἡ τομογρα-

φία τῶν παρεμβάσεών του καί τῶν ἐκρήξεών του καί ἡ ἀρχειοθέτηση στή λαϊκή μνήμη τῶν ἀσύμβατων μέ τό ἐκκλησιαστικό του ἀξίωμα συμπεριφορῶν του ἐπιβεβαιώνουν, μέ ἐκπληκτική ἐνάργεια, ὅτι ἐνεργεῖ, κατ’ ἀποκλειστικότητα, ἀπό τήν ὑπερυψωμένη κερκίδα τοῦ ἀσχετου καί ἀνεύθυνου νταβατζή. Φωνάζει. Μαίνεται. Ἰδρώνει. Ἀλλά δέν κατηφορίζει στό στίβο τοῦ ἐνεργοῦ μαχητή. Δέν μάχεται καί δέν ματώνει στήν ἀναμέτρηση μέ τήν αὐλική του καί μέ τή γύρω του φαυλότητα, πού τή στιγματίζει ἀπό θέση ἀπόμακρη. Καί δέ βάζει τά στήθη του, γιά νά ἀνακόψει τήν «προδοσία» τῶν θησαυρισμάτων τῆς φυλῆς, πού ἀποτελεῖ τό ρεφρέν τοῦ μονότονου θρήνου του. Ἀρέσκεται νά διατυπώνει, περιστάσιακά καί ἀπό ἀπόσταση, τόν ἡχηρό δημοσιογραφικό καί τηλεοπτικό του λόγο. Στοχεύοντας, ὅμως, πάντοτε στήν ἀντίπερα ὄχθη. Στίς ἐπάλξεις τῶν πραγματικῶν ἢ τῶν ὑποθετικῶν «ἐχθρῶν τῆς Ἐκκλησίας». Καί πάντοτε γιά θέματα, γιά πρωτοβουλίες καί γιά χειρισμούς, πού δέν περνοῦν ἀπό τή δική του ἀρμοδιότητα καί δέ φορτίζουν τό προσωπικό του δισάκι ὑπευθυνότη-
τας.

Ἡ βασική του διαλεκτική καὶ ὁ μονόχωντος, ἀνυποχώρητος, διαφημιστικός ἰσχυρισμός του εἶναι, πῶς, ὡς ἡγετικό στέλεχος τῆς Ἐκκλησίας, ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ὑποχρέωση νὰ κρίνει τοὺς πάντες καὶ τὰ πάντα. Τίς πρακτικές καὶ τίς διαπλοκές, πού ἐπηρεάζουν ἀρνητικά τὴν καθημερινότητα τοῦ λαοῦ καὶ ἀλλοτριώνουν τὴν ἑλληνοχριστιανική του ταυτότητα. Ἀλλὰ δὲν ἐπιχειρεῖ τὸ ἐπόμενο, τολμηρὸ βῆμα. Νὰ ἀναλάβει τὴν εὐθύνη καὶ τὸ κόστος τοῦ ἀγώνα. Καὶ νὰ συμβάλει, μέ συγκεκριμένους, δυναμικούς, παρεμβατικούς χειρισμούς του, στὴν ἀνάσχεση τῆς διαφθορᾶς καὶ στὴν ἀναμόρφωση τῶν ἐθνικῶν ἢ τῶν πολιτιστικῶν σχεδιασμῶν.

Καὶ τὸ σπουδαιότερο, πού περνάει στὴ λαϊκὴ ψυχὴ, ὡς τὸ τραγικότερο σύμπτωμα ἐκκλησιαστικῆς, ἐκφυλιστικῆς ἐκκοσμίκευσης. Ἐνῶ, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος παρεμβαίνει πυκνὰ καὶ μέ ἀκυβέρνητη βιαιότητα, στὰ θεσμικὰ κλιμάκια τοῦ κυβερνητικοῦ, τοῦ παιδευτικοῦ ἢ τοῦ ἀναπτυξιακοῦ χώρου, ποτέ δὲν ἐκφέρει λόγο ἀποκαλυπτικό ἢ ἐπιτιμητικό, γιὰ τίς ἀνωμαλίες καὶ τίς ἐκτροπές, πού μεταποιοῦν τοὺς ἱερούς χώρους τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοίκησης σὲ ἀρένες παθῶν καὶ σκοτεινῶν σκοπιμοτήτων. Μπροστά στίς ἐκκλησιαστικές παρανομίες καὶ τὰ εἶδεχθῇ σκάνδαλα μένει ἄφωνος. «Στήλη ἁλός». Ἔστω καὶ ἂν, ἡ λαϊκὴ ἀγωνία, ἡ ἔμπονη ἐρευνητικότητα τοῦ Ὁρθόδοξου ποιμνίου ἢ, ἀκόμα καὶ ἡ φιλοκατήγορη προκατάληψη τῶν ἐκτός τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ περιβάλλου ἀκροβολισμένων παρατηρητῶν, ἀναζητοῦν πληροφόρηση καὶ ἐντιμὴ ἐνημέρωση γιὰ ὅλα, ὅσα σχεδιάζονται ἢ τε-

κταίνονται πίσω ἀπὸ τὰ βαρεῖα καὶ σκοτεινὰ παραπετάσματα τῆς Συνοδικῆς ἀριστοκρατίας.



Κατὰ τὴν πρώτη, ἀπρόσμενη, φάση τῆς «λεκτικῆς», ἀρχιεπισκοπικῆς καταγίδας (τὸ δεύτερο ἐξάμηνο τοῦ 1998), καθὼς ὁ λαὸς δὲν εἶχε διαγνώσει τὴ μέθοδο καὶ τὴ σκοπιμότητα τῆς ἐπικοινωνιακῆς πολιτικῆς τοῦ νέου προκαθήμενου, ὑπῆρξε κάποια μερίδα πιστῶν, πού ἐνθουσιάστηκε μέ τὴ θορυβώδη παρουσία του καὶ χειροκρότησε. Θεώρησε-γιὰ ἓνα κλάσμα τοῦ χρόνου-ὅτι ἀνατέλλει ἡ ἐλπίδα τῆς ἀποκοπῆς ἀπὸ τὸν φαῦλο, παρασκηνιακό, ἐκκλησιαστικό ἀποκρυφισμό καὶ τῆς ἔμπρακτης ἐπιστροφῆς στὴν Ἀποστολικὴ καὶ Πατερικὴ διαφάνεια. Ὁ ἐνθουσιασμός, ὅμως καὶ τὸ κροτάλισμα τῶν χειρῶν δὲν ἄντεξαν γιὰ πολὺ. Καὶ μόνῃ ἡ ἀτέρμονη ἐξωστρέφεια τοῦ Χριστόδουλου, ἡ «ἀπὸ καθέδρας» ἀναμαρτησίας καὶ ἐξουσίας, ἀδιάκοπη, σκληρὴ ἐπιτίμηση ὅλων, ἀνεξαίρετα, τῶν παραγόντων τοῦ κοινωνικοῦ γηπέδου, ἄρχισε νὰ προκαλεῖ κόπωση καὶ-στὴ συνέχεια-ἓνα κρεσέντο προβληματισμῶν.

Σήμερα, μετὰ ἀπὸ ὀκτὼ ὀλόκληρα χρόνια δημόσιας προβολῆς τοῦ Χριστόδουλου ἢ, «κατ' ἀκρίβεια», δημόσιας ὑστερίας του, κοινὴ διαπίστωση καὶ καθολικὴ παραδοχὴ εἶναι, πῶς, ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα τῆς ἀναρρίχησης του στό θρόνο τῶν Ἀθηνῶν, κινήθηκε ὡς «νταβατζῆς τῆς κερκίδας». Μὲ ὄραμα τὴν ἀγορὰ ἀναγνώρισης. Καὶ μέ ἀντιγραφὴ τοῦ ἐπικοινωνιακοῦ προγράμματος δράσης, πού ἐφαρμόζεται, σήμερα, στὰ χαμηλότερα κλιμάκια τοῦ πολιτικοῦ καὶ τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ στίβου. Δέ δια-

νοήθηκε ή δέ θέλησε ή δέ διέθετε τήν ικανότητα, νά λύσει προβλήματα. Καί δέν τό τόλμησε. Περιορίστηκε στήν αντιγραφή τοῦ στυλ ἑνός μέτριου, λαοπλάνου, νταβατζή πολιτευτή. Ἐμεινε στήν ἐπίδειξη τῆς χλιδῆς του καί στήν πρόκληση δημόσιου ντόρου γύρω ἀπό τό ὄνομά του καί τά πλασματικά χαρίσματα του. Ἐργαλεῖο του, ὁ λαϊκισμός. Στόχος του καί καθημερινή του ἐπιδίωξη, ἡ ἐντύπωση. Ἡ διαμόρφωση καί ἡ ἐπιβολή ἑνός μαγικοῦ ἡγετικοῦ προφίλ. Καί ἡ ἐκτόξευση, σέ πρωτιά ἀχτύπητη καί ἀπροσπέλαστη, τῆς «κατά κόσμου» δημοτικότητάς του.

Ὅλοι οἱ Ἕλληνες, ἀκόμα καί ἂν δέν καταφέρνουν νά καταλογογραφήσουν τίς ἀπανωτές, δημόσιες παρεμβάσεις του καί νά ἀναπλάσουν στή μνήμη τους τό ἀνοιγμα τῆς θεματικῆς του ψαλίδας, διατηροῦν σταθερή στή συνείδησή τους τήν εἰκόνα τοῦ σκληροῦ, φλύαρου τιμητή, πού, «ἐν παντί καιρῷ καί πάσῃ ὥρᾳ», ἀκόμα καί κατά τήν τελεσιουργία τοῦ φρικτοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας, μέ ὕφος στυφό, ἐξαπολύει τήν ὀργή του καί ἐκτοξεύει τίς βαρεῖές-ἀπαράδεκτες γιά τήν «Ὠραία Πύλη»-ἐπιτιμήσεις του, ἐναντία σέ ἐκείνους, πού τούς θεωρεῖ περιφρονητές καί καταλυτές τῶν Ἑθνικῶν καί τῶν πνευματικῶν Παραδόσεων τῆς φυλῆς μας. Καί ἐνοχλοῦνται ἀφόρητα, ὅταν τόν παρακολουθοῦν, νά ὑπεραμύνεται τοῦ προνομίου τῆς ἐλευθερίας τῆς ἔκφρασης, καί νά παθαίνει ἀφλογιστία, ὅταν ἡ λαϊκή βάση ἀπαιτεῖ ἐκκλησιαστική διαφάνεια καί τολμηρή, ἀποτελεσματική Συνοδική δράση.



Εἶναι ἐντυπωσιακή ἡ βραχύτητα τοῦ χρόνου, πού χρειάστηκε γιά νά ἀποδειχθεῖ ἡ πραγματικότητα. Τό ὅτι ὁ Χριστόδουλος δέν ἐνδιαφέρεται νά ἀνακόψει, μέ τίς προσωπικές του θυσίες καί μέ τούς ἡρώϊκούς(!!!) ἀγῶνες του, τήν κοινωνική κατολίσθηση στήν ἀπονεύρωση τῶν θεσμῶν καί στήν ἐξαχρείωση τοῦ ἥθους. Καί, ὅτι οἱ φωνές του καί οἱ ὀργισμένες κορῶνες του ἀποτελοῦν ἐπικοινωνιακά τεχνάσματα, ἐνταγμένα στήν προσπάθειά του, νά στερεώσῃ σέ ὑπερυψωμένο βάθρο τό εἶδωλό του καί νά ἐπικυρώσῃ τήν ταυτότητά του, ὡς ταυτότητα φωτισμένου κοινωνικοῦ ἀναμορφωτή.

Ἄν ὁ Χριστόδουλος πονοῦσε καί θρηνοῦσε ἀνυπόκριτα, γιά τήν ἔκλυση τῶν ἠθῶν καί γιά τή μετάλλαξη τῶν ἑθνικῶν μας ὁραμάτων, ἂν ἐνδιαφερόταν, εἰλικρινά, νά ἀντιπαλαίσει τή διαφθορά καί νά λύσει προβλήματα, πού ταλανίζουν τό λαό καί ἀποπροσανατολίζουν τίς διάδοχες γενιές μας, δέ θά ἄλλαζε καθημερινά συνθήματα καί δέ θά περιοριζόταν στήν ἀνώφελη, ἡχηρή ἐξαγγελία τῶν ἀναποτελεσματικῶν προγραφῶν του. Θά περιορίζε τήν ψαλίδα τῆς διαμαρτυρίας του στά καίρια καί ἀπολύτως ἐπείγοντα θέματα. Θά μεθόδευε, προσεκτικά, τόν ἀγῶνα του. Θά μεταγγίζε τόν παλμό τῆς δικῆς του, ἀνήσυχης καρδιάς σ' ὅλα τά ἡγετικά στελέχη τῆς Ἐκκλησίας. Θά συνέπαιρνε, μέ τήν εἰλικρίνειά του, μέ τόν ἐνθουσιασμό του καί μέ τήν ἀποφασιστικότητά του, τίς πλατειές λαϊκές μάζες. Καί θά σηματοδοτοῦσε ἀλλαγές καί μεταστροφές.

Ὁ σκέτος, φραστικός καί περιπτωσιακός καυτηριασμός τῶν ἀδυναμιῶν καί τῶν ἐκτροπῶν, πού ἀποτελοῦν

συμπτώματα της σύγχρονης πολιτισμικής παρακμής, δέν αποτελεῖ ἐφεύρημα ἀποκλειστικό τοῦ σημερινοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Ὅπου νά πᾶς καί ὅπου νά σταθεῖς θά ἀκούσεις τό διαπιστωτικό παραλήρημα καί θά νιώσεις τόν ἰδρώτα τῆς ἀπογοήτευσης νά αὐλακώνει τό πρόσωπό σου. Ἐκεῖνο, πού λείπει, εἶναι ἡ γενναιότητα καί ὁ ἀγώνας. Ὁ συνεπής, ὁ ἀποφασιστικός, ὁ θυσιαστικός ἀγώνας. Ἡ τίμια ἀναμέτρηση μέ τόν ξεπεσμό καί τή διαφθορά. Ἡ ἀποτελεσματική πρόταξη τῆς ἀλήθειας καί τοῦ στήθους τοῦ ἀγωνιστή, γιά τήν προάσπιση τῶν θησαυρισμάτων τοῦ γένους καί τῶν ἀξιῶν, πού ὑφαίνουν τήν πνευματική ἐμπειρία τοῦ προσώπου καί τροφοδοτοῦν τήν πνευματική ἀνθοφορία τῶν λαῶν.

Ὁ Χριστόδουλος τέτοιο ἀγώνα οὔτε διανοήθηκε νά ὀργανώσει, οὔτε ἀποτόλμησε νά δρομολογήσει.



Τήν ἀθεράπευτη καί προβληματική ἐξωστρέφεια τοῦ Χριστόδουλου, πού βιώθηκε καί χαρακτηρίστηκε σάν ἄστοχο, παιδιάστικο σκόρπισμα, «τῇδε κακεῖσε», κούφιων καρυδιῶν, τήν ἐπαλήθευσε, δίχως νά ἔχει μιά τέτοια πρόθεση, πρὶν λίγο καιρό, ἕνας ἀπό τοὺς αὐλικούς του δημοσιογράφους. Μέ ὁλοσέλιδο δημοσίευσμά του στήν ἐφημερίδα «*Ελευθέρος Τύπος*», τῆς 20ῆς Φεβρουαρίου τοῦ 2006, ὁ παλιός του φίλος καί στενός συνεργάτης του, χειριστής τοῦ δημοσιογραφικοῦ καλάμου, ἐπιχείρησε νά ἀνεβάσει τή δημοτικότητα τοῦ ἄρχοντά του, τοῦ Χριστόδουλου. Καί ἐμφάνισε, σέ ἕνα συνοπτικό πῖνακα, ὅλο τό εὖρος τῶν ἀρχιεπισκοπικῶν παρεμβάσεων, κατά τήν ὁ-

κταετία 1998-2006. Ἐνῶ, ὅμως, ταξινομεῖ τίς παρεμβάσεις σέ κεφάλαια καί προσπαθεῖ νά πείσει τό ἀναγνωστικό του κοινό, ὅτι ὁ σημερινός ἐκκλησιαστικός ἡγέτης διακατέχεται ἀπό μιά ἐκλεπτισμένη εὐαισθησία καί ἀναλαμβάνει στοὺς ἀρχιερατικούς του ὤμους τὰ βάρη καί τοὺς πόνους τοῦ λαοῦ, ἀθέλητα καί ἀνεπὶγνώστα, τοῦ ἀφαιρεῖ τή λεοντή τοῦ ἀναμορφωτή καί τόν ἐμφανίζει ὡς τό νταβατζή τῆς γειτονιάς.

Μεταφέρω τίς καίριες θέσεις αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου.

Τίτλος, βαρύγδουπος:

«Ἱερές παρεμβάσεις Χριστόδουλου»

Υπότιτλος:

«Ἀπό τό "κουσούρι" στά φακελάκια καί ἀπό τό Εὐρωσύνταγμα στή φορολογική δικαιοσύνη. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἔχει πολλές φορές τaráξει τὰ νερά διατυπώνοντας τίς ἀπόψεις του.

Ἡ χθεσινὴ παρέμβαση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστόδουλου γιά τήν προστασία τῆς υἱείας τοῦ λαοῦ... καί ἡ ἄλλη παρέμβαση, τήν περασμένη Πέμπτη, γιά τοὺς φοροελεγκτές... εἶναι οἱ δύο πιό πρόσφατες ἀπὸ αὐτές πού ἔχει κάνει κατὰ καιροὺς σέ διάφορα κοινωνικά ζητήματα...

Ἄλλες παρεμβάσεις ἢ λόγοι του πού ἔκαναν αἴσθηση:

* Πρὸς ἐπιχειρηματίες: Ἐχει μεγάλες εὐθύνες ὁ ἐπιχειρηματίας διότι δέν εἶναι μοναδική του μέριμνα ἡ προκοπή τῆς ἐπιχείρησής του... Ἡ ἀνάπτυξη καί ἡ κερδοφορία τῆς ἐπιχείρησής του πρέπει μέ προσωπική του μέριμνα νά προχωροῦν παράλληλα μέ τήν ἐνίσχυση τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης.

* Πρὸς δημοσιογράφους: ... Ὅταν ἔχουμε ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν

ἐπίγνωση τῆς εὐθύνης τους ἀπέναντι στήν ἀλήθεια, ἀπέναντι στήν ἐνημέρωση, ἀπέναντι στή δυνατότητα τὴν ὁποία ἔχουν νὰ προσφέρουν στό λαό τὴν πληροφόρηση, ἡ ὁποία τοῦ εἶναι ἀπαραίτητη, τότε τὰ Μέσα Ἐνημέρωσης βρίσκονται σέ πολύ καλά χέρια.

* Γιά τό σύστημα υἱείας: Τό σύστημα υἱείας εἶναι καί ἄδικο καί ἀπάνθρωπο...

* Πρός ἱατρούς: Ὑψηλότατο τό λειτούργημά τους καί πρέπει νὰ μιμηθοῦν τοὺς Ἀγίους Ἀναργύρους καί τόν Ἄγιο Παντελεήμονα, νὰ εἶναι ἔντιμοι καί νὰ μὴν παίρνουν "φακελλάκια".

* Πρός γηριάτρούς: Σκοπός τῶν γιαιτρῶν πού ἀσχολοῦνται μέ τοὺς γέροντες δέν εἶναι νὰ τοὺς προωθοῦν στό θάνατο, ἀλλά νὰ τοὺς διακονοῦν μέχρι τέλους.

* Πρός ὁμοφυλόφιλους: Ἡ ὁμοφυλοφιλία εἶναι "κουσουρί" καί ἀμάρτημα, καταδικαζόμενο ἀπό τὴν Ἐκκλησία. Κατά τοὺς Ἱερούς Κανόνες, ὁμοφυλόφιλος κληρικός καθαιρεῖται.

* Γιά ἐργασία τὴν Κυριακή: Ἐξέφρασε τὴ συμπαράστασή του πρὸς τοὺς συλλόγους καί τίς ὁμοσπονδίες τῶν ἐργαζομένων, πού ἐκφράστηκαν κατά τῆς ἐργασίας τῆς Κυριακῆς...

* Γιά γελοιογραφίες τοῦ Μωάμεθ: Ἡ ἐλευθερία τῆς ἐκφρασης νὰ μὴν προσβάλλει τὴν ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως νὰ μὴν προσβάλλει τό θρησκευτικό συναίσθημα τῶν ἄλλων. Ἀλλά καί οἱ βίαιες ἀντιδράσεις δέν δικαιολογοῦνται.

* Γιά τό ἐμπόριο τῆς λευκῆς σάρκας: Ἀποτελεῖ ἔγκλημα κατά τῆς ἀξιοπρέπειας τοῦ ἀνθρώπου καί εὐθύνη ἔχουν ὅλοι ὅσοι ἐμπλέκονται σέ αὐτό...

* Γιά τοὺς μετανάστες: Πρῶτος με-

τανάστης ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Οἱ Ἕλληνες κατανοοῦν τὰ προβλήματα τῶν μεταναστῶν, διότι μεγάλο μέρος τους στερήθηκε-βιαίως πολλοί-τὴν πατρίδα τους...

* Γιά τό τζαμί: Ἡ Ἐκκλησία δέν ἔχει ἀντίρρηση νὰ οἰκοδομηθεῖ τέμενος στήν Ἀθήνα πρὸς ἐξυπηρέτηση τῶν ἀναγκῶν τῶν μουσουλμάνων τῆς Ἀττικῆς...

* Για τίς μεταμοσχεύσεις: Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὑπὸ ὄρους ὑπὲρ τῶν μεταμοσχεύσεων...

* Τέλος, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἔχει μιλήσει σέ διάφορες περιστάσεις κατὰ τῆς χρήσης καί τοῦ ἐμπορίου ναρκωτικῶν καί κατὰ τοῦ παράνομου ἐμπορίου τῶν ὀπλων.

Ἐπίσης, γιά τό περιβάλλον καί γιά τό Σύνταγμα τῆς Εὐρώπης. Ἀκόμη κατὰ τοῦ ἀντισημιτισμοῦ, "μιᾶς ἀρρώστιας πού καίγει τὰ σπλάγχνα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ".

Τέλος, γιά τό ΝΑΤΟ εἶχε πεῖ ὅτι μετὰ τὴν πτώση τῆς σοβιετικῆς αὐτοκρατορίας ὀφείλει συνεχῶς νὰ ἐξηγεῖ τόν ἑαυτό του. Καί νὰ ἐξηγεῖ μέ πειστικότητα τὴ λογικὴ τῆς ἐπέμβασής του ἐναντίον χωρῶν ἢ καθεστώτων. Ἐπίσης, τό εἶχε κατακρίνει γιά τὴν ἐπέμβασή του κατὰ τῆς Σερβίας καί τό βομβαρδισμό περιοχῶν πού κατοικοῦσαν ἄμαχοι.

Ὅπως διαπιστώνει ὁ ἀναγνώστης μας, ὁ αὐλικός δημοσιογράφος, δίνει ἓνα ἀπλό περίγραμμα τῶν ἀτέλειωτων-λεκτικῶν μόνο-παρεμβάσεων τοῦ Ἀρχιεπισκόπου στήν καθημερινή πολιτικὴ καί κοινωνικὴ ἐμπλοκὴ καί στήν τρέχουσα προβληματικὴ. Καί τό κάνει αὐτό, γιά νὰ μᾶς πεῖ, ὅτι ὁ Χριστόδουλος δέν μένει ἄπραγος, ψυχρὸς παρατηρητὴς τῶν ἐξελίξεων, ἀλλά διατυ-

πώνει λόγο και άποψη και έπηρεάζει, μέ τή φωτισμένη κρίση του και μέ τή μετρημένη πρότασή του, τήν εξέλιξη τών γεγονότων.

Έκείνο, πού δέν άγγιξε ο έξαρτημένος, κόλακας δημοσιογράφος, και δέν μās τό ιστόρησε, είναι ο άγώνας, πού έκανε ο προϊστάμενός του, για τή δυναμική αντιμετώπιση και τήν επίλυση, έστω και ενός μόνο, από αυτά τά καυτά προβλήματα. Δραστηριοποιήθηκε, έστω και μία φορά, ο Άρχιεπίσκοπος, μετά τή διαπίστωση τής άνωμαλίας και μετά τή δημόσια καταγγελία του για τήν έκτροπή ή για τήν κατάχρηση τής έξουσίας; Και ποιά ήταν ή δράση του; Και ποιά τά άποτελέσματα του άγώνα του;

Ή άκρα σιωπή του δημοσιογράφου στά έρωτήματα αυτά, άποτελεϊ τήν εύγλωττότερη μαρτυρία, ότι οι φραστικές παρεμβάσεις του Χριστόδουλου ήταν, σέ αριθμό, άπροσμέτρητες, αλλά οι άγώνες του και τά έπιτεύγματά του μηδενικά.



Και προχωρούμε στό καυτό, στό κυριολεκτικά έκρηκτικό κεφάλαιο του προβληματισμού.

Ο λαός, οι άμεσοι άποδέκτες του κατηγορητήριου του και οι άποστασιοποιημένοι άκροατές τής έκρηκτικής διαλεκτικής του, διερωτήθηκαν, πολλές φορές κατά τή Χριστοδουλική όκταετία και έξακολουθοϋν νά διερωτώνται, γιατί έχει, σταθερά, καθηλωμένα τά βαρειά όπλα τής έπιθετικής τακτικής του μόνο προς τά έξω, προς τούς έκτός του περιβάλου τής Έκκλησίας υπεύθυνους ή άνεύθυνους παραγωγούς και καρπωτές του πλέγματος τής διαφθο-

ρας και δέν στοχεύει ποτέ και προς κανένα, από κείνους, πού εισάγουν τή διαφθορά στην αύλή τής Έκκλησίας και μολύνουν τήν αγιότατη παρεμβολή Της; Γιατί, καθημερινά, μέμφεται και στιγματίζει και στέλνει στό πυρ τό έξώτερο όλους, από τόν πρώτο Έλληνα πολίτη, ίσαμε τόν τελευταίο, τήν πολιτειακή και πολιτική ήγεσία, όλόκληρη τήν εκπαιδευτική κοινότητα, τούς υπηρέτες του έπιστημονικού έργαστηρίου και τούς μεταφορεϊς τών έπιστημονικών έπιτευγμάτων στην εύρύτατη ανθρώπινη οίκογένεια, τούς λειτουργούς τής Δικαιοσύνης και τούς στυλοβάτες τής δημόσιας διοίκησης, και δέ βρίσκει άνακολουθία ή προδοσία στό στενό ή τό εύρύτερο, δικό του, περιβάλλον, εκεί, πού ή ιερωσύνη και ή άρχιερωσύνη βιώνονται-κάτω από τό βλέμμα του και τήν εύλογία του-ώς άθλημα άμετρου πλουτισμού ή ως διαδρομή εύκολης άναρρίχησης σέ αξιώματα και σέ τιμητικούς θρόνους;

Ή άπορία αυτή, μέ τόν καιρό και μέ τό συνεχές άνέβασμα τών τόνων από τό στηλιτευτή Χριστόδουλο, εξελίχθηκε σέ πρόβλημα πρώτου μεγέθους. Και έσυρε, μέ βίαιη και άποφασιστική κίνηση, τόν έπικριτή Άρχιεπίσκοπο από τήν κερκίδα τής άνεύθυνης δριμύτατης κριτικής του στό έδώλιο τής προσωπικής εύθύνης και τής υποχρεωτικής λογοδοσίας.

Και τά έρωτήματα πέφτουν βροχή. Γιατί ο Χριστόδουλος έναβρύνεται νά σέρνει, έκβιαστικά, προς τό φώς τής δημοσιότητας τίς ξένες παρανομίες και τίς ξένες ντροπές και δέν αισθάνεται προσωπικά υπόλογος έναντι του συνόλου τής ελληνικής και, γενικότερα, τής πανορθόδοξης κοινωνίας, για

τά δικά του «ἐγκλήματα» καί γιά τίς ἀνεπίτρεπτες ἐκτροπές τῶν προσώπων τοῦ περιβάλλοντός του; Γιατί ἀρέσκειται νά διαπομπεύει τά «ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ» παραπτώματα καί τίς φανερές ἢ κρυφές διαπλοκές τῆς κοσμικῆς διοίκησης καί δέν ὑπολογίζει, ὅτι, κατ' ἀντιστοιχία, τό ἐρευνητικό δαιμόνιο καί ἡ ἀκράτητη κακογλωσσία βρίσκονται πάντοτε καθηλωμένα στίς παρανομίες, στίς ἀσυδοσίες καί στίς πράξεις τῆς ξεδιάντροπης διαφθορᾶς, πού καταβρωμίζουν καί ἀποδιοργανώνουν τά Συνοδικά καί τά ἀρχιεπισκοπικά ἐνδιαίτηματα;

Τά ἐρωτήματα αὐτά καί τά συνακόλουθα αἰτήματα, ἀναπάντητα ἐπὶ ὀλόκληρη ὀκτετία καί ἀνικανοποίητα, ἔκαναν τίς δημόσιες παρεμβάσεις τοῦ Χριστόδουλου νά μοιάζουν μέ ἐπαναλαμβανόμενη θεατρική ἐπιθεώρηση, πού γελοιοποιεῖ καί στηλιτεύει, εὐστοχα ἢ ἀδέξια, τίς ἐπιπολαιότητες καί τίς παρανομίες τοῦ κλιμακίου τῆς δημόσιας ἐξουσίας καί τόν ἴδιο νά ἐμφανίζεται στή σκηνή τῆς τηλεοπτικῆς προβολῆς, μόνο, σάν ὁ πρωταγωνιστής τῆς παράστασης. Ὁ νταβατζής. Ὁ ἀνεπίγνωστος καί ἀνεύθυνος κουσομπόλης.



Τό ἀπρόσμενο καί ἱστορικά πρωτότυπο, εἶναι τοῦτο. Τὴν καταιγίδα τῶν ἐξωστρεφῶν, νταβατζίδικων, Χριστοδουλικῶν ἐπικρίσεων, ἤρθε νά παγώσει καί νά φρενάρει ἡ δημοσιογραφική καί τηλεοπτική καταιγίδα τοῦ πρώτου ἐξαμήνου τοῦ 2005, πού ξεσήκωσε, ὁμόφωνη, τὴν ἑλληνικὴ κοινωνία, ἐναντία στή διαφθορά τῆς σημερινῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡγεσίας καί δρομολόγησε τὴ λαϊκὴ ὀργή στό πρόσωπο καί στίς

ἀδυναμίες τοῦ κεντρικοῦ μοχλοῦ τῆς Συνοδικῆς ὀργάνωσης, στὸν Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο.

«Κουσούρια», πού ἦταν πασίγνωστα σ' ὅλα τὰ μέλη τῆς ἀρχιερατικῆς οἰκογένειας καί διατηροῦνταν στήν κατὰψυξη καί στή σιωπή, ἀνατροπές τῆς Κανονικῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξης, πού δρομολογήθηκαν βίαια, γιά νά ἐξυπηρετήσουν τὴν ἐγωπάθεια καί τὴ φιλοπρωτία τῆς ἐξουσιαστικῆς ὀλιγαρχίας, καταχρήσεις καί ἰδιοποιήσεις τοῦ ἱεροῦ, ἐκκλησιαστικοῦ χρήματος, πού ἐπιπολάζουν στὰ Μητροπολιτικά διοικητήρια, ξεχύθηκαν «κρουνηδόν» ἀπὸ τὰ τηλεοπτικά παράθυρα καί καταβρόμισαν τίς λεωφόρους καί τίς ἀτραπούς τῆς καθημερινότητας. Τά πληροφορήθηκαν, τὰ ἔκριναν καί τὰ σιχάθηκαν οἱ φίλοι καί οἱ ἀντίπαλοι. Ἐκεῖνοι, πού δρασκελίζουν τό κατώφλι τῆς Ἐκκλησίας μέ πατησιὰ ἔντρομη καί μέ χτύπο καρδιάς δηλωτικὴ τῆς ἔξαρσης καί τῆς ἀφοσίωσης. Καί ἐκεῖνοι, πού ἀποστρέφουν τό βλέμμα ἀπὸ τόν Ἱερό Χῶρο, ἀλλά δέν παύουν νά τό περιφέρουν στίς χωματερές τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀπόβλητων. Ὅλοι παρακολούθησαν τίς ἀποκαλύψεις καί τό διασυρμό. Ὅλοι ἔμαθαν, μέ μοριακὴ λεπτομέρεια, τὰ κουσούρια καί τίς παρασκηνιακές δολοπλοκίες καί τίς χοντρές παρανομίες τῆς «κραγμένης» πλειονότητας τῶν σημερινῶν ἐκκλησιαστικῶν ταγῶν. Καί ὅλοι σήκωσαν σημαία διαμαρτυρίας καί ἀπαίτηση κάθαρσης στὸν ἱερό περίβολο τῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.

Καί ὁ Χριστόδουλος;... Τί περιμένατε νά κάνει; Ἡ, τί μπορούσε νά κάνει;

Στὴν ἀρχή, ἔπαιξε θέατρο. Ὅπως τό συνηθίζει. Βγῆκε στήν τηλεοπτικὴ ἐξέδρα καί δήλωσε, ὅτι ἀναλαμβάνει

τήν εὐθύνη τοῦ ἐγγυητῆ τῆς κάθαρσης. Μὲ ὕφος προσποιητὰ θλιμμένο, ὁμολόγησε, ὅτι ὑπάρχουν σκάνδαλα καὶ παρανομίες στοῦ Συνοδικοῦ τοῦ περίγυρο καὶ ὑποσχέθηκε, ὅτι θὰ κινήσει ὅλες τὶς Κανονικὲς καὶ Νόμιμες διαδικασίες, γιὰ νὰ τιμωρηθοῦν οἱ ἔνοχοι καὶ γιὰ νὰ καθαρίσει τὸ πάνσεπτο Θυσιαστήριο ἀπὸ τὰ μιάσματα.

Τὴν ἐπόμενη, ὅμως, μέρα, λησμόνησε καὶ τὶς ὁμολογίες του καὶ τὶς ὑποσχέσεις του. Δρομολόγησε πλασματικὲς ἀνακρίσεις. Ὑπόγραψε «σκηνοθετημένες» Συνοδικὲς ἀποφάσεις, πού ἀμνήστευαν τὰ σκάνδαλα καὶ ἐξύψωναν τοὺς σκανδαλοποιούς. Ἔφερε τὰ πάνω-κάτω καὶ τὰ κάτω-πάνω, γιὰ νὰ κρύψει τὴ βρωμιὰ τοῦ περιβάλλοντός του καὶ γιὰ νὰ περισώσει τοὺς καταξοσκισμένους καὶ καταλερωμένους μανδύες τῆς ὁμάδας τῶν «ἐκλεκτῶν» του.

Ἡ συμπεριφορὰ αὐτῆ σηματοδότησε τὸ Βατερλώ τοῦ Χριστόδουλου. Ἀπέδειξε, περίτρανα, πὼς δὲν εἶναι ὁ κυματοθραύστης τῆς κοινωνικῆς διαφθορᾶς, ἀλλὰ ὁ παραγωγὸς καὶ ἀναπαραγωγὸς τῆς. Πὼς δὲν κρατᾷ, μέ πάθος ἀγνισμένης ψυχῆς, τὴ σημαία τοῦ ἀγώνα ἐνάντια στὸν πνευματικὸ καὶ ἐθνικὸ ἀποπροσανατολισμὸ καὶ στὴν ἐκμετάλλευση καὶ στὴν ἠθικὴ διαστροφή καὶ στὴν ἀποχαλίνωση, ἀλλὰ παίζει θέατρο, μέ στόχο τὴ λαϊκὴ ἐπικρότηση καὶ τὸ χειροκρότημα. Πὼς δὲ βαδίζει στὰ ἴχνη τῶν Πατέρων μας, ἀλλὰ στίς πατημασιές τῶν λαοπλάνων καὶ ἐξανδραποδιστῶν, πού ὑφαίνουν τὸν χιτῶνα τῶν ἐντυπώσεων καὶ προσπαθοῦν νὰ καλύψουν μ' αὐτόν τὴ γυμνότητα τῶν ψυχῶν τους.



Φίλοι ἀναγνώστες, θαυμάστε τὴν ἀποκάλυψη τῆς ὑποκρισίας. Ὁ Κύριός μας εἶπε: «οὐ γὰρ ἐστὶ κρυπτόν ὃ οὐ φανερόν γενήσεται, οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ οὐ γνωσθήσεται καὶ εἰς φανερόν ἔλθῃ» (Λουκ. ἡ' 17). Κανένα παραπέτασμα δὲν εἶναι ἱκανὸ νὰ καλύψει τὴ δολιότητα τῆς ψυχῆς καὶ τὴν ὑστερόβουλη διαχείριση τοῦ ὑπεύθυνου λειτουργήματος. Καμμιὰ πράξη ἀνατροπῆς τοῦ ἠθικοῦ νόμου καὶ ντροπῆς δὲ θὰ μείνει ὀριστικὰ στοῦ σκοτάδι τοῦ συνειδησιακοῦ κρυψώνα. Θὰ ρθεῖ στιγμὴ, πού θὰ φανερωθεῖ, πού θὰ ξεσηκώσει τὴν ἀνδημη κατακραυγὴ καὶ πού θὰ καταστήσει ἀποδιοπομπαῖο τὸ δράστη.

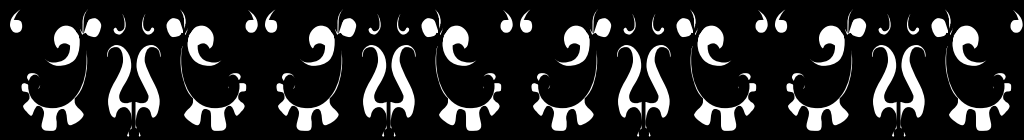
Τούτῃ τῇ στιγμῇ, ὁ λαὸς τὰ γνωρίζει ὅλα. Καὶ τὰ ἔχει ἀπομυθοποιήσει ὅλα. Ὁ μόνος, πού καμώνεται πὼς δὲ τὰ γνωρίζει ἢ πὼς δὲν λούζεται τὸν πανελλαδικὸ διασυρμό του, εἶναι ὁ Χριστόδουλος.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος «Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος»(!!!), ἐξακολουθεῖ νὰ στέκεται στὴν ἐπίσημη κερκίδα του, νὰ κραυγάζει καὶ νὰ αὐτοδιαφημίζεται.

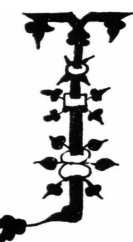
Σηκώνει τὸ λάβαρο τῆς ἀγίας Λαύρας, ὡς σύμβολο ἐπανάστασης. Καὶ τὸ κάλεσμά του ἔχει τὴν ἰδιότυπη σημαντικὴ του: Σκύψτε τὰ κεφάλια καὶ προσκυνεῖστε με.

Βγαίνει στοῦ μπαλκόνι τῆς αὐτοπροβολῆς, ἀπευθύνεται στοῦ σκανδαλισμένο λαὸ καὶ διατυμπανίζει: Εἶμαι ὁ ἐγγυητὴς τῆς ἐκκλησιαστικῆς κάθαρσης. Καὶ μπαίνοντας μέσα, ρωτᾷ τοὺς δικούς του: Ἔχουμε ἄλλους τέτοιους, γιὰ νὰ τοὺς ἀनुψώσουμε σὲ ἡγετικά στελέχη τῆς Ἐκκλησίας; Ἄν δὲν ἔχουμε, νὰ κάνουμε εἰσαγωγή ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ.

Ἀπὸ κάτω, ἀπὸ τὸ συναγμένο πλήθος, ἀκούει τὴ δυναμικὴ ἀντίδραση καὶ



ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ



ό θλιβερό γεγονός της πρόσφατης καταδίκης (σέ πρωτο βαθμό) τόν περασμένο Ιούνιο γιά κακούργημα μέλους της έλλαδικής Ιεραρχίας έπαναφέρει καί πάλι στό προσκήνιο

τίς άγωνίες καί τούς προβληματισμούς του πληρώματος γιά τίς εξέλιξεις των έκκλησιαστικών μας πραγμάτων καί γιά την περιβόητη καί επίμονα αυτεπαγγελθεισα «κάθαρση». Τό άδίκημα, άδίκημα του κοινου ποινικου δικαίου, ήταν πολύ βαρύ γιά τόν Δεσπότη. Άναφερόταν, όπως όμόφωνα δέχθηκε τό ποινικό δικαστήριο, σέ κατ' έξακολούθηση ύπεξαίρεση χρημάτων Ιερών Μονής, ή όποια «ω του παραδόξου!» τελούσε υπό την πνευματική του μέριμνα καί την ποιμαντική του έποπτεία! Τά περιστατικά, πού κατατέθηκαν

στό άκροατήριο, ήταν πράγματι συνταρακτικά. Καί τό μόνο αίσθημα, πού διαχέονταν στή δικαστική αίθουσα, ήταν ή ντροπή.

Όλα, όμως, αυτά τά γεγονότα δέν ήταν άγνωστα στή διοικουσα Έκκλησία καί στήν ήγεσία Της. Είχαν τεθεί υπόψη τους άπό τό 1998 μέ επίσημη κατάθεση-άναφορά της τότε Ηγουμένης του Μοναστηριου, την όποια συνυπέγραφε καί όλη ή μοναστική συνοδεία. Καί άκόμη, τά ίδια αυτά περιστατικά έπιβεβαίωσε καί ό οικειος στή Μονή, τότε έν ενεργεία Μητροπολίτης έπαρχιακής Μητροπόλεως.

Έγραφε ή Γερόντισσα, μέ πόνο ψυχής, στην άπό 5 Οκτωβρίου 1998 δεκασέλιδη άναφορά πρós τόν Άρχιεπίσκοπο καί την Ι. Σύνοδο, μεταξύ των άλλων πολλών: «...Ο Σεβασμιώ-

τήν Έκκληση του πόνου: Στείλε μας ποιμένες, πού θά μάς δείξουν άγιασμένο παράδειγμα καί θά μάς όδηγήσουν μέ σοφία καί σύνεση στην άγάπη του Θεου. Καί εκείνος, σχεδιάζει την αύριανή του άπάντηση: Θά σάς στείλω εκείνους, πού σεις τούς χαρακτηρίσατε ρετάλια καί τούς διώξατε μέ βιαιότητα. Γιατί είναι πρόσωπα της έμπιστοσύνης μου καί της άγάπης μου. Καί σεις, διαμαρτυρηθείτε, όσο θέλετε.

Φωνάζετε, όσο μπορείτε. Δέ θά έπιτρέψω ποτέ την είσβολή σας στην αίθουσα των άρχιερατικών έκλογών καί την παρέμβασή σας στή δική μου, προνομιακή άρμοδιότητα.

Σ' αυτή τή φάση της τραγικής εξέλιξης των έκκλησιαστικών μας πραγμάτων βρισκόμαστε σήμερα.

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

τατος, από της μεταθέσεώς του, δι-
αρκώς ἐζήτει καὶ ἐλάμβανε παρά της
Ἡγουμένης διάφορα χρηματικά ποσά
χωρίς ἀποδείξεις... Ἀργότερα ὁ ἴδιος
ὁ Μητροπολίτης παρελάμβανε ἀπὸ τὸ
Μοναστήρι ποσά, τὰ ὅποια ἀνέρχον-
ταν σέ δεκάδες ἑκατομμύρια, χωρίς
ἀποδείξεις καὶ πάλι... Σημειώνομεν
ἀκόμη ὅτι ὡσάκις ὁ Σεβασμιώτατος
προσῆρχετο εἰς ἐσπερινόν ἢ ἄλλην
ἀκολουθίαν, ἐλάμβανε κάθε φοράν
ὕπερβολικά ποσά πολλῶν χιλιάδων.
Τό ὀλιγώτερον πού ἐλάμβανε σέ ἀπλή
ἐπίσκεψη ἦτο τό ποσόν τῶν 500.000
δραχμῶν...».

Καὶ ποιά ὑπῆρξε τότε ἡ ἀντίδραση
τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως στίς
ὕπευθυνες καὶ ἐπώνυμες αὐτές καταγ-
γελίες; Ὑπεκφυγές καὶ ἀπραξία. Ἀ-
κολούθησε καὶ ἐδῶ τῇ γνώριμῃ πλέον
τακτικῇ μέ τὸ γνωστὸ slogan ὅτι: Δόθη-
καν ἐξηγήσεις ἀπὸ τὸ Μητροπολίτη,
πού κρίθηκαν ἐπαρκεῖς, μέ τὴν προσ-
θήκη, ὅτι μετὰ ἔρευνα ἀπὸ συνοδικό
Ἀρχιερέα ἀναμένεται νά ἀποκατα-
σταθοῦν οἱ σχέσεις τοῦ Δεσπότη μέ
τὴν Ἱ. Μονή! Αὐτὰ τουλάχιστον ἀνα-
κοινώθηκαν. Καὶ μόνο ὅταν διατά-
χθηκε ἔλεγχος ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Οἰ-
κονομικῶν καὶ ἡ ἐντεταλμένη καὶ θαρ-
ραλέα Ἐπιθεωρήτρια ἀποκάλυψε τὰ
ὅσα συνέβαιναν, σέ ὅλες τους τίς πα-
ραμέτρους καὶ στίς προσπάθειες συγ-
κάλυψης, τότε μόνο ἡ ὑπόθεση ἔλαβε
ποινικὴ τροπὴ μέ κατάληξιν τὴν πρόσ-
φατη καταδίκη τοῦ Μητροπολίτη γιὰ
ὕπεξαίρεση σέ κάθεirseξ ὁκτώ ἐτῶν.
Ἐγκριτὴ καθημερινὴ ἐφημερίδα τῶν
Ἀθηνῶν, σχολιάζοντας αὐτὴ τὴν κα-
ταδίκη, ἔγραφε ὅτι ἐκεῖνο πού δέν ἔ-
πραξε ἡ Ἱεραρχία, τό ἔκανε τελικά ἡ
Δικαιοσύνη.

Δεύτερο περιστατικό: Τό ὄνομα

γνωστοῦ κληρικοῦ βρέθηκε ἐμπλε-
κόμενο στό παραδικαστικὸ κύκλωμα
μέ τίς συναφεῖς ἐκκλησιαστικές προ-
εκτάσεις του. Τό πρόσωπο αὐτό, μέ τίς
γνωστές ἐξάλλου ἐκκλησιαστικές δι-
ασυνδέσεις, ἦταν στό ἐπίκεντρο τῶν
πρώτους μῆνες τοῦ περασμένου ἔτους,
ἐπὶ καθημερινῆς σχεδόν βάσεως, καὶ
τῆς ἐντυπῆς καὶ τῆς ἠλεκτρονικῆς
δημοσιογραφίας. Ἀλλά τό σπουδαιό-
τερο εἶναι ὅτι συμπεριφορές του ἀπα-
σχόλησαν καὶ τίς δικαστικές ἀρχές
καὶ ἤδη τελεῖ ὑπὸ προφυλάκιση, ἡ ὁ-
ποία παρατείνεται ἀκόμη, παρά τίς
αἰτήσεις του γιὰ ἄρση τοῦ μέτρου αὐ-
τοῦ. Καὶ παρόλα αὐτὰ ἐξακολουθεῖ
νά κυκλοφορεῖ μέ τό ράσο του στὰ
ἀνακριτικὰ γραφεῖα, στίς δικαστικές
αἰθουσες καὶ στὰ καταστήματα τῶν
φυλακῶν, χωρίς καμμία μέχρι τώρα
ἐκκλησιαστικὴ συνέπεια, καίτοι συμ-
πληρώνεται διάστημα δύο περίπου ἐ-
τῶν, μέσα στό ὅποιο ἔπρεπε, ἀνεξάρ-
τητα ἀπὸ τὴν ποινικὴ πορεία τῆς ὑπό-
θεσης, νά εἶχαν ὁλοκληρωθεῖ ὅλες ἐ-
κεῖνες οἱ ἐκκλησιαστικὲς διαδικα-
σίες, χωρίς καμμία ἀναβολή ἢ ἀνα-
στολή. Ἐν τούτοις δέν εἶδαμε μέχρι σή-
μερα κανένα Ἐκκλησιαστικὸ Δικα-
στήριο νά ἐπιλαμβάνεται στὴν οὐσία
καὶ νά κρίνει γιὰ τίς συμπεριφορές
ἐκεῖνες, πού φέρονται ὅτι ἄπτονται
καὶ κανονικῶν παραπτωμάτων. Ὅφει-
λε δηλαδή ἡ ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση
νά κινήσει τάχιστα καὶ νά ὁλοκλη-
ρώσει, ἄσχετα ἀπὸ τὴν ἐξέλιξιν τῶν
ποινικῶν ὑποθέσεων, τίς διαδικασίες
στόν ἰδιαίτερα εὐαίσθητο χώρο τῆς
δικῆς τῆς δικαιοδοσίας, γιὰ νά ξε-
καθαρίσει, χωρίς ἀναβολές καὶ χωρίς
ἀδικαιολόγητες καθυστερήσεις, τουλάχιστον

χιστον στόν ἐκκλησιαστικό χώρο, ἡ θλιβερή αὐτὴ ἱστορία εἶτε θετικά εἶτε ἀρνητικά. Ὅμως δέν τό ἔπραξε καί ἡ ὑπόθεση, μέ τίς ὑψηλές προεκτάσεις της, ἀκόμη καρκινοβατεῖ. Ἐνόψει αὐτῶν εὐλογα ἔρχεται τό ἐρώτημα. Μήπως δέν ἤθελε ἡ μήπως δέν μποροῦσε; Καί ἡ διάζευξη αὐτὴ στό ἐρώτημα ἐντείνει ἔτι περαιτέρω τόν προβληματισμό.

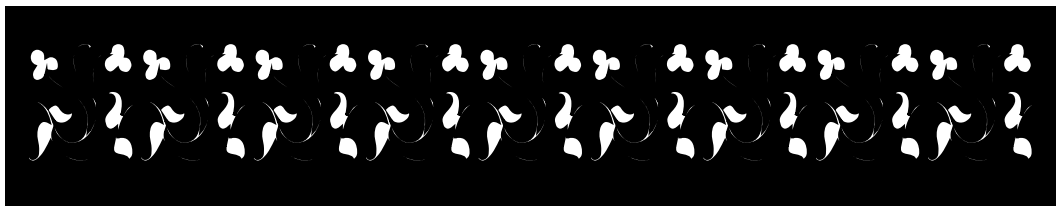
Καί τρίτο: Ἄλλο πρόσωπο συντάραξε καί αὐτό τό πανελλήνιο γιά τίς συμμετοχές του σέ ἔκνομες δραστηριότητες καί σέ ὑποπτες διαπλοκές «ἐν τε τῇ ἡμεδαπῇ καί τῇ ἀλλοδαπῇ», ἀλλά καί γιά τίς στενές διασυνδέσεις του μέ ὑψηλοῦ βαθμοῦ πρόσωπα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ χώρου. Τό πρόσωπο αὐτό ἐξακολουθεῖ ἀκόμη καί τώρα νά ἐμφανίζεται δημοσίως στά ἀκροατήρια, στίς φυλακές καί στίς τηλεοπτικές του παρουσίες φέροντας τό ράσο καί τό σκούφο τοῦ μοναχοῦ. Καί γιά τήν περίπτωση αὐτὴ διατυπώνεται καί πάλι τό ἐρώτημα. Εἶναι ποτέ δυνατόν τό πρόσωπο αὐτό μέ τά πολλὰ ὀνόματα, κοσμικά καί ἐκκλησιαστικά, μετά τά ὅσα εἰπώθηκαν καί γράφηκαν, ἀλλά κυρίως μετά τίς καταδίκες καί φυλακίσεις του καί μετά τίς ἐν ἐξελίξει σοβαρές δικαστικές ὑποθέσεις, νά ἐμφανίζεται ἀνενόχλητα, φέροντας ράσο; Καί κάτι ἀκόμη. Ἐξακριβώθηκε ἀπό ποῦ ἀντλεῖ τό δικαίωμα τῆς ρασοφορίας; Γιατί πολλά ἀκούσθηκαν. Καί ἂν αὐτό ἔγινε ἀπό ὄργανα (καί ποιά;) τῆς ἐλλαδικῆς Ἐκκλησίας, ἔπρεπε αὐτό νά εἶχε γίνει γνωστό καί ἀμέσως νά ἀκολουθήσει ἀνάκληση τῆς ρασοφορίας. Ἄν αὐτό

ἔγινε ἀπό ὄργανα ἔξω ἀπό τό δικό μας ἐκκλησιαστικό χώρο, ἐπιβάλλονταν νά γίνουν πάραυτα οἱ δέουσες ἐνέργειες γιά τήν ἄμεση ἀφαίρεση τοῦ ράσου. Τίποτε ἀπ' ὅλα αὐτά δέν ἔγινε. Καί ἐδῶ ἐπαναλαμβάνεται ἡ παραπάνω διαπίστωση. Ἡ ἐκκλησιαστική ἡγεσία ἡ δέν ἤθελε ἡ δέν μποροῦσε. Καί τό ἓνα ὑποπτο καί τό ἄλλο ἐπιλήψιμο.

Ὅλα ὅσα, καλόπιστα καί χωρίς καμμία ἐπικριτική διάθεση, ἐντελῶς ἐπιλεκτικά ἀναφέρθηκαν, ὡς παραλειπόμενα τῆς ἐκκλησιαστικῆς κάθαρσης, μᾶς ἐμβάλλουν σέ περίσκεψη καί ἀγωνία. Ἀφενός γιά τή σκόπιμη ἀδράνεια τῆς διοικούσης Ἐκκλησίας σέ σοβαρά θέματα καί ἀφετέρου γιά τίς παλινδρομήσεις της. Καί ἐδῶ θά πρέπει νά προβληματισθοῦμε ὅλοι μας. Καί ἡ Ἡγεσία καί τό Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας καί τό ποίμνιο. Νά διαγνώσουμε τίς βαθύτερες αἰτίες αὐτῶν τῶν φαινομένων καί νά ἐκφράσουμε τόν πόνο μας γιά τήν κατάληξη τῆς πολυεπαγγελθείσης «αὐτοκάθαρσης», ἡ ὁποία δέν ἦταν τίποτε ἄλλο, παρά ἓνα ἀπλό καί μόνο «πυροτέχνημα», ὅπως εὐστοχα τή χαρακτήρισε κορυφαῖος παράγοντας τῆς πολιτείας καί ὅπως ἔτσι τή δέχεται καί ὁ εὐσεβὴς λαός μας.

Καί ὅπως παρατήρησε σεμνός καί συνетός Ἱεράρχης σέ ἰδιωτική συνομιλία, πολλά γράφονται καί λέγονται, ἀλλά δυστυχῶς ἀπαντήσεις δέ δίδονται ἀπό ἐκείνους, πού πρέπει καί ὀφείλουν νά τίς δίδουν.

Ὁ Σχολιαστής



Ποιμαντικές ἐπισημάνσεις ἀπὸ τὴν παγκόσμια Ὁρθοδοξία.

Ἀδελφέ, ποιό πρότυπο ἀκολουθεῖς; (1)

(Ὁ ἱερέας, συγγραφέας τοῦ ἄρθρου, πού ἀκολουθεῖ σέ μετάφραση, εἶναι γνωστός στό περιοδικό μας, βλ. τ. 181, σελ. 15. Ἀπευθύνεται πρὸς ἱερεῖς τῆς Ἀμερικῆς καί ἐκθέτει μέ τρόπο ζωντανό, κριτικό, καί κάποτε πιπεράτο, τοὺς δι-αφόρους τύπους ἱερέων, πού διακονοῦν ἐκεῖ. Ἐπειδὴ κάνει κάποιες καίριες ἐπισημάνσεις μέ πανορθόδοξη ἐμβέλεια στοὺς καιροὺς μας, τό δημοσιεύουμε σέ εὐρεία περίληψη παραλείποντας ὅσα προσιδιάζουν ἀποκλειστικά στό κλίμα τῆς Ἀμερικῆς. Τό παρακάτω κείμενο εἶναι τό πρῶτο μέρος τοῦ ἄρθρου).

Μιά ἔκφραση κλισέ, πού χρησιμο-ποιοῦμε, γιὰ νά χαρακτηρίσουμε τὴν πραγματικότητα τῶν καιρῶν μας, σέ σχέση μέ παλιές παγιωμένες μορφές ζωῆς, εἶναι ὅτι ἔχουμε «ἀλλαγὴ προ-τύπων». Ἐγὼ θεωρῶ ἀναγκαῖα μιά τέ-τοια ἀλλαγὴ σέ σχέση μέ τό πῶς σή-μερα οἱ Ὁρθόδοξοι ἱερεῖς ἀντιλαμβάν-ονται τῇ διακονίᾳ τους. Αὐτό ἴσως ἡ-χεῖ σάν ἀπαξίωση τοῦ τρόπου, μέ τόν ὅποιο τό πλεῖστο τῶν ἱερέων ἔχουν ἐργασθεῖ ἐδῶ καί ἕναν αἰῶνα. Ἄν, ὅμως, δέν εἴμαστε σέ θέση νά νιώσου-με ἀνάγκη γιὰ νέα πρότυπα, θά μοιά-ζουμε μέ μετεωρολόγους, πού προσπα-θοῦν νά προδιαγράψουν τίς πορεῖες τῶν τυφῶνων μέ μόνη βοήθεια τὴν ἄλγε-βρα τοῦ μεσαίωνα. Κατ' ἀρχάς ἄς δοῦ-με κάποια πρότυπα, τὰ ὁποῖα πολλοὶ ἱερεῖς ἀκολουθοῦν κατὰ παράδοση.

Α. Ὁ τύπος τοῦ ἱερέα-«σαμάν» (σ. μετ. ἱερέας-μάγος πρωτόγονων φυλῶν). Αὐτό τό στίλ διακονίας προσφέρει στό πλήρωμα συναισθήματα εὐφο-ρίας μέ τὴν ἐπίκληση τοῦ θεοῦ καί τὴν τυπικὴ τελετουργία. Οἱ ἐνορίτες τοῦ «σαμάν» δέν βλέπουν ὅτι ἡ ὁποία διακονία τοῦ ἱερέα ἀπορρέει ἀπὸ τὴν ἱεροσύνη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ θ. Χάρη, ἡ συγχώρηση, ἡ σωτηρία, ἡ θέ-ωση, καί κάθε ἄλλη δυναμικὴ τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ δέν ἀγγίζουν τὴν ὑ-πνώττουσα συνείδησή τους. Ἄλογος συναισθηματισμός, ἀναμνήσεις ἀπὸ παιδικούς ὕμνους κλπ., εἶναι ὅ,τι γεμίζει τὴν ψυχὴ. Κανένα ἀληθινὸ βάθος. Μιά συναισθηματικὴ μόνο λι-γούρα καί τίποτα ἄλλο.

Λαϊκὴ «σαμανικὴ» πρακτικὴ εἶναι, π.χ., τό ἄναμα τοῦ φωτός τοῦ Πάσχα.

Οί ένορίτες φτάνουν δεκαπέντε λεπτά πρίν τά μεσάνυκτα, ανάβουν τίς λαμπάδες τους καί δρόμο γιά τό σπίτι, πέντε λεπτά άργότερα. Μόνη έννοια τους, μή σβήσει ή λαμπάδα πρίν φτάσουν στό σπίτι. (Τί γρουσουζιά, άν σβήσει!...). Πλήρης άδιαφορία γιά τό Εύαγγέλιο καί τή θ. Εύχαριστία, πού άκολουθοϋν. Έξ άλλου, συχνά, οί επισκέψεις ιερέων σέ νοσοκομεία παίρνουν χροιά ιατρο-μαγική. Ο άσθενής δέν νιώθει ότι ο Μεγάλος Ιατρός ένεργεί διά τών χειρών γιατρών καί νοσοκόμων. Δέν βιώνει τή δύναμη τής θ. Εύχαριστίας καί τοϋ Εϋχελαίου. Η έπίσκεψη τοϋ ιερέα έντάσσεται στόν άλλόκοτο χορό ζωής καί θανάτου μέσα στό νοσοκομείο. (Άν νομίζετε ότι οί άνθρωποι δέν προσδίδουν κάτι τό μαγικό στίς επισκέψεις ιερέων στό νοσοκομείο, σκεφθήτε πόσες φορές έχετε άκούσει νά λένε: «Μήν άφήνετε τόν παπά νά έπισκεφθεϊ τόν παπποϋ. Θά νομίζει ότι πεθαίνει»). Ακόμα, οί «σαμανικές» ένορίες έχουν τό κοινωνικό τυπικό τους. Ο ιερέας πρέπει νά γνωρίζει καί νά δίνει τό χέρι του σέ όλους. Άν κάποιους παραλείψει, θά τοϋ τό κρατάνε γιά όλη τήν έβδομάδα. Τό ότι πρίν άπό λίγο είχε σταθεϊ πρό τοϋ λαοϋ εκ μέρους τοϋ Θεοϋ καί πρό τοϋ Θεοϋ εκ μέρους τοϋ λαοϋ, είχε διακηρύξει τό Εϋαγγέλιο, είχε προσφέρει τή θ. Εύχαριστία, είχε διδάξει μέ τό κήρυγμά του, είχε

άπαγγείλει τίς εϋχές, δέν μετράει. Τό χειροφίλημα τοϋ ιερέα είναι τό ούσιωδες!

Σέ ποιούς πέφτει ή εϋθύνη γιά όλ' αυτά, στά «μέλη τής φυλής» ή στό «φύλαρχο»; Καί στους δύο. Σέ πόσους ιερείς δέν άρέσει ο ρόλος μέντιουμ τοϋ χωριοϋ! Είναι εύκολος. Καμαρώνουμε ψάλλοντας τό «Δεϋτε λάβετε φως» τό Πάσχα, ένω ξέρουμε ότι αυτοί, πού έρχονται νά πάρουν τό φως, θεωροϋν σημαντικότερες τίς λαμπάδες τους άπό τό Χριστό. Περπατάμε στά νοσοκομεία μέ τόν άέρα έξωγήνου. Λέμε κάποιες τετριμμένες κουβέντες καί ούτε λέξη γιά τό «σκάνδαλο» τοϋ Σταυροϋ. Αυτή είναι ή πάγια τακτική μας. Βηματίζουμε μεταξύ τών πιστών μετά τήν κυριακάτικη θεία Λειτουργία γεμάτοι άυτοπεποίθηση άπολαμβάνοντας τά σχόλια τοϋ τύπου: «Τί ώραϊο κήρυγμα, Πάτερ»!

Ο «ιερέας σαμάν» είναι επικίνδυνο υπόδειγμα γιατί καλλιεργεί τήν προσωπολατρεία στην ένορία. Διαχωρίζει τή θ. Λειτουργία άπό τό ποιμαντικό έργο. Η χάρη, πού μπορεί νά εκχυθεϊ άπό τό κήρυγμα καί τά μυστήρια, μαραίνεται. Κυριαρχεί τό πρόσωπο τοϋ ιερέα. Η βλασφημία τοϋ Άγίου Πνεύματος πλανάται επικίνδυνα.

Β. Ο τύπος τοϋ ιερέα-«άρχηγοϋ κρουαζιέρας». Τί κάνει ο άρχηγός κρουαζιέρας; Τρέχει άσταμάτητα μέ μόνιμο τό χαμόγελο στά χείλη μεριμνών-

Γιά τήν έντιμη ένημέρωση τοϋ λαοϋ, είναι χρήσιμο νά καταρτιστεϊ ένας κατάλογος μέ τά τρανταχτά όνόματα τοϋ πεζοδρομίου, πού ο Χριστόδουλος περιμάζεψε στό έπιτελείο του.

τας ὥστε κάθε ἐπιβάτης νά εἶναι εὐχαριστημένος. Πολλές ἐνορίες ἔχουν ἕνα τέτοιο ἀρχηγό. Εἶναι ὁ ποιμένας τους. Νιώθει τήν εὐθύνη του νά καλύπτει τά πάντα. Κρατᾷ τό πρόγραμμα τῆς ἐνορίας καί τήν προσωπική του ἀτζέντα ἀσφυκτικά γεμάτα. Δέν ἔχει σημασία πόσο σπουδαῖο εἶναι αὐτό, πού κάνει. Μιά ἐκδρομή, π.χ. τό φθινόπωρο, πού ἡ φύση ἀλλάζει χρώματα, τή θεωρεῖ τόσο σημαντική, ὅσο καί μία θ. Λειτουργία μεσοβδόμαδα. Ἄρκεϊ ὅτι κάτι κάνει καί ἄγχεται ἂν δέν ἔχει κάτι νά κάνει.

Γιατί τόση πρεμούρα γιά δραστηριότητα; Πρῶτα πρῶτα γιατί πολλοί ἐνορίτες αὐτό θέλουν. Νιώθουν ὅτι μόνα τά μυστήρια δέν τούς ἱκανοποιοῦν, ὅτι ἡ λατρεία δέν ἔχει τόσο ἐνδιαφέρον. Ζητοῦν συνεχῶς ὅλο καί νέες δραστηριότητες κοινωνικοῦ περιεχομένου, ὅπως κάνουν, λένε, ἄλλες ἐκκλησίες. Ἀκόμα, ἕνα γεμάτο πρόγραμμα μᾶς κάνει νά νιώθουμε σπουδαῖοι, ἀκόμα καί ὅταν τή δουλειά τήν φορτώνουμε στούς ἄλλους. Αὐτή ἡ στρέβλωση ἔχει συχνά ὡς αἰτία τίς ἀνασφάλειές μας. Ζοῦμε σέ μία κοινωνία ἀγαθῶν καί ὑπηρεσιῶν. Μετράμε τήν ἀξία τῶν προσώπων μέ τό πόσο παράγουν. Ἔτσι, καί ὁ ἱερέας συχνά κατατρύχεται ἀπό σκέψεις: «Ποιό ἀγαθό καί ποιὰ ὑπηρεσία προσφέρω; Σωτηρία; Τόσο ἀόριστο! Τό Εὐαγγέλιο, πού ἐκθέτει τή ζωή τοῦ Ἰησοῦ; Σπουδαῖο πρᾶγμα! Θά ἀσχοληθῶ μέ τά πάντα. Ἔτσι οἱ ἄνθρωποι θά μποροῦν νά δοῦν πόσο σπουδαῖος καί ἀναντικατάστατος εἶμαι. Ποῦ ξέρεις; Ἄν δοῦν τή σκληρή μου δουλειά, ἴσως τοῦ χρόνου προαχθῶ!»

Τό πρότυπο ἱερέως-«ἀρχηγοῦ κρουαζιέρας» δηλητηριάζει σταδιακά καί τήν ἐνορία καί τόν ἱερέα. Ὑποβαθμίζει τή ζωή τῆς Ἐκκλησίας σέ ψυχαγωγία καί δένει τόν ἱερέα μέ δραστηριότητες κενές περιεχομένου. Οἱ ἐνορίτες γίνονται σάν τούς μαθητές τοῦ Δημοτικοῦ, πού ἐξαρτημένοι ἀπό τά video games, δέν φτάνουν ποτέ σέ πνευματική ὀριμότητα, ὅση δραστηριότητα καί ἂν ἐπιδεικνύουν. Ὁ ἱερέας γίνεται ἕνα ἀλλόκοτο ὑβρίδιο ἀρκουάδας, πού χορεύει, καί μικρομέγαλου μπόμπιρα τεσσάρων χρονῶν, πού τόν σέρνουν μπροστά στούς καλεσμένους τοῦ δείπνου νά τούς διασκεδάσει ψελλίζοντας γλωσσοδέτες. Ὅσα «χάδια» καί ὅσα «ζαχαρωτά» καί ἂν δεχθεῖ ὁ ἱερέας, ἡ ἔλλειψη πίστεως, πού τόν διακατέχει, θά τόν ὀδηγήσει μοιραῖα σέ θάνατο ἀπό πνευματικό λιμό.

(Ακολουθεῖ τό δεύτερο μέρος).

π. Ἄρης Μετράκος

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης

Κωδικός 2360

Ἰδιοκτήτης

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ

Διεύθυνση

19011 Αὐλῶν Ἀττικῆς

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ἰωαννίνων 6, Μοσχάτο

ISSN 1790-482X